

ימות, "אומר יוסף אליהו, שהיה נוכח ברצח יצחק מיימון (מימין). הכדורים נועדו לגבי פלאח (משמאל) ולא למיימון. בפיו גירסה מזו שבפי המישטרה. האם חוזרת נתניה להיות מרכז הפשע?

יוסף אליהו במקום הרצח
הם, ישבו כשפת המדרכה...

הרשו לי להיכנס עם מיימון
לאמבולנס, ולכן הלכתי הביתה."

לוקח קוביות

המישטרה עצרה את גבי פלאח
מיימון אחרי הרצח.
פלאח הכיר את מיימון מהתקופה
שבה ישבו השניים בכלא.
גם לפלאח עבר פלילי עשיר.
שבועיים לפני רצח מיימון ניסה מישו
להתנקש בחייו. אלמוני ירה אל תוך
המכונית שבה ישב פלאח, באורח פלא
לא נפגע פלאח כלל, אך אדם שישב
לידו נפצע קשה. המישטרה עצרה אז
את מיימון בחשד שהוא אשר ניסה
לרצוח את פלאח. הוא ישב כמעצר
שיבועה ימים ושחחרר.
נראה כי פלאח לא חשד במיימון,
מכיוון שהמשיך להיות ידידו ולהיפגש
איתו ללא חשש.

מיימון הביע את ידידותו לפלאח
בהודמנויות רבות. כאשר השתחרר
פלאח מבית הסוהר הזמין אותו מיימון
לבוא איתו לאחד האירועים שאירגן.
היתה זאת בחירת מלכת-היופי של
הקדירות בחיפה. הוא אמר לפלאח: "בוא
תשטוף את העיניים כיפהמיות של
חיפה". פלאח התלונן שאין לו מה
ללבוש, ומיימון נתן לו חולצת-מימי
והוא מיכנסים שלו. הם נסעו לאירוע
והצטלמו עם מלכת-היופי המקומית.

פשע. להיפך, הוא ניסה להרחיק גם
אחרים.

"היה לו ידיר צעיר, שנודו לשישה
חודשימאסר. מיימון לא הסכים בשום
אופן שחברו ייכנס לכלא. הוא אמר לו,
ואתה לא יודע מה זה ביתסוהר, תצא
משם משוגע ועבריין, הוא פנה לעורך-
דינו הקבוע, אהרון בן-שחר, וביקש
ממנו לערער על הרשעת הידיד. הוא
אף היה מוכן לממן את שכר-הרצח
של עורך-הדין עבור הידיד, רק שלא
ילך לכלא. גם כאשר היה מיימון עובר
בשכונה ורואה ילדים קטנים משחקים
בקוביות, היה לוקח מהם הקוביות."

את: "רוקא בתקופה האחרונה הוא
היה כליך רגוע, לא חשש ולא היה
בלחץ. לא הרגשתי שום דבר מיוחד.
לא היו דברים מוזרים בהתנהגותו. אני
תמיד הייתי נכנסת עמוק בעניינים
שלו, יותר מאשה רגילה. דאגתי לו."
מישטרת נתניה מתייחסת לרצח זה
בראגה. היא חוששת פן תחזור נתניה
לתקופת הרציחות לחיסול-חשבונית,
שנפסקה בשנים האחרונות.

אילנה אלון

לרעת יוסף אליהו חזר מי שניסה
לרצוח את פלאח, וירה בו שוב. אלא
שמזלו של פלאח שיחק לו גם הפעם.
הכדורים החטיאו אותו, ופגעו במיימון.
אליהו מוצא לכך חיזוק בעובדה כי
כאשר היה פלאח עצור, מולכרה
מכוניתו של אחיו כפתח בית-המישפט.
אליהו: "אחרי שנולדו למיימון
הילדים, הוא לא הסתבך יותר בענייני

מכחיש זאת לחלוטין. הוא טוען כי
פלאח אומנם הלך לשתות, אבל אצל
יוסף נחום, במירפסת השכנה. הוא לא
התרחק מהמקום ולא הביא איתו
מסיכה או נשק.
ליוסף אליהו יש גירסה משלו על
המאורעות. לרעתו, לא כוונו הכדורים
כלל אל מיימון. הוא חושב כי למישהו
יש עניין ברצח פלאח.

המישטרה טענה בכית-המישפט כי
היה בידה מידע שפלאח תיכנן את רצח
מיימון כבר לפני זמן-מה. היא טענה כי
כליל-הרצח ישב אומנם פלאח-עם
מיימון על המידרכה, אבל כשלב
מסויים אמר כי הוא רוצה לשתות,
התרחק מהמקום. לקח נשק ומסיכה
וחזר כדי לרצוח אותו.
יוסף אליהו, שהיה במקום כל הזמן,

נתניה: ימי שיקאגו העליזים

בביתם של האחים דוד ומרקו חזן, ילידי
באר-שבע שהתגוררו אז בפאריס. מישהו
ירה בו כאשר היה בדירתם. אחרי-כך
הסתבר כי שני האחים נרצחו ושגופותיהם
היו בדירה בשעת ביקורו של בבר במקום.
הוא נפצע קשה ברגלו, וחזר לישראל.

אומרים כי מאז גדל בנתניה דור חדש של
פשע, שהתחיל כעת להיאבק על הבכורה.
רציחתם של רבים כלי-כך בסוף שנות ה-70
הביא אז ל"ניקוי" כללי של נתניה. מנחם
דיין וחברתו נרצחו בשנת 1979, כאשר ישנו
במיטתם בעיר. דיין נחשב כעבריין קטן.

אשור, אזרח צרפתי בן 56, שישב בביתו.
מחול-הדמים בנתניה נפתח ברצח אלי
בדש, בפריס 1978. הצעיר, בן 17 בלבד,
נחשב כאיש מרכזי בעולם הפשע בעיר. הוא
רכב על סוסו כאשר מכונית סובארו באה
מולו, ובה שני אנשים שעל פניהם מסיכות
של השמן והרזה. הם ירו לעברו, והוא מת
במקום.

מוזכר דודו דהרי
ברחה, הסורה עצמית, זכ"י

המישטרה העמידה לדין את דודו דהרי,
גבריאל ארביב ושימעון גניש. במישפט
התברר כי עדי-התביעה היו עדי-שקר.
עדותם קרסה ככניין-קלפים, והנאשמים
זוכו. הרצח נותר בלתי-מפוענח עד היום.
דודו דהרי, שנחשב אז כאחד מראשי-
הפשע בנתניה, ברח מהכלא עוד לפני
תחילת המישפט. הוא הסגיר את עצמו
למישטרה רק אחרי זיכויים של שני

ענת סימטא העולם הזה

רציחות-סורים. הרוצחים המחוסשים (שיתוזר של העולם הזה)
רצח אחרי רצח

והיה מורהו הרוחני של דודו דהרי. הוא
נאשם ברצח תוך כדי שוד, ויצא זכאי
שבועיים בלבד לפני שנרצח.
סמוך לראש-השנה 1979 נרצחו האחים
דה ובר עמר. כאשר חזרו לביתם בלילה
מבילוי. הגברים הצעירים, יפי-התואר, חזרו
ממועדון-הלילה גולדן גייט. מישהו חיכה
להם בחצר, ובטרם יצאו מהמכונית נורו
לעברם צרורות עוזי רבים. הם מתו במקום.
בבר חזר מפאריס ארבעה חודשים בלבד
לפני הרצח. שם נשא לאשה צעירה צרפתייה
והסתבך במיקרה של רצח כפול. הוא ביקר

המישטרה חשדה כי מדובר בכנופיה
מאורגנת, שעסקה בסחר-הרואין. בבר נעצר
מיידי כאשר ירד מן המטוס. הוא היה חשוד
גם ברצח אלי בדש, אך לא הועמד לדין.
יוחסו לו שריפת מלון פארק בנתניה ב-1976.
וגניבת טבעת היהלום של מנדי רייס-
דייוויס בעת פתיחת המועדון בנתניה.
באותה תקופה הושוותה נתניה לשיקאגו.
רצח האחים עמר הושווה ליום ולנטיין
הקדוש.
שבע הרציחות שקרו באותו זמן בנתניה
טרם מפוענחו עד היום.

ענת סימטא העולם הזה

אלי בדש בשעת הרצח (שיתוזר של העולם הזה)
ראשית המחול

האחרים, ויצא זכאי גם הוא. דהרי הסתבך
מאז בעבירות אחרות, והוא יושב כיום
בכלא. גם אחיו יושב כרגע במעצר. כחשוד
ברצח הסוכן המישטרה צורי איטח.

תרי רגיעה של שנים אחדות קרו ב-
חודש האחרון שתי רציחות בנתניה.
נרצח יצחק מיימון, שהיה בעבר עבריין נודע.
ויומיים אחריו נשחט באכזריות דניאל